

Jaume Bartumeu Cassany

Tribuna

Un trist spectacle

Dimecres passat vaig llegir a la pàgina 7 del Diari d'Andorra l'agra crítica que dedica el senyor Albert Pintat a la proposició de llei del grup parlamentari socialdemòcrata destinada a indemnitzar els infectats d'hepatitis C a l'antiga clínica de Meritxell abans del 1991.

Es tracta d'unes persones que van patir una infecció, ja sigui en el decurs de la seva activitat professional, com a personal sanitari, ja sigui en rebre una transfusió de sang a les instal·lacions sanitàries públiques, a la clínica Meritxell.

Pretén el cap de Govern que la nostra iniciativa parlamentària "és espectacle i publicitat".

I, tal com he pogut llegir al Diari, el senyor Pintat troba la nostra proposició incorrecta atès que ell s'havia "... compromès personalment a fer la llei".

Jo puc entendre que el senyor Albert Pintat estigui neguitós quan constata que, un any després d'haver estat elegit, els problemes que el seu partit ha anat entaforant als calaixos d'ençà del 1995 no tan sols no troben solució, sinó que esdevenen un clar reflex dels seus incompliments.

Entenc també que no acabi de pair que el seu pretès nou impuls aparegui ja als ulls dels uns i dels altres, inclosos molts ciutadans dels que el van votar, com una clara continuïtat de la coneguda política del qui dia passa any empeny.

En la línia del que en castellà han definit també com a *más de lo mismo*.

Però em costa d'entendre, francament, que comenci a perdre els nervis.

La seva desproporcionada enrabiada en aquesta qüestió demostra que els 528.000 euros

"El senyor Pintat no havia fet preparar cap projecte de llei i ara ha quedat en evidència. I no li agrada"

que el PLA i CDA+Segle 21 van votar en el pressupost del 2006 per "assessorar el cap de Govern en premsa, imatge, etcètera" no li serveixen de gran cosa.

Efectivament, el senyor Pintat s'havia compromès en seu parlamentària, davant del Consell General –i a instàncies de la nostra companya Mariona González–, a presentar un projecte de llei en un període de sis mesos.

I no ho ha fet.

No tan sols no ha complert el seu compromís públic, sinó que ara declara al Diari

d'Andorra que l'esborrany de la llei podria –en condicional– presentar-se "... d'aquí a un parell de mesos".

L'explicació és ben clara: el més calent és a l'aigüera.

El senyor Pintat no havia fet preparar cap projecte i ara ha quedat en evidència. I no li agrada. Per això ens ha fet una veritable rebequeria infantil·vola.

Tot plegat ben poc seriós tractant-se del que es tracta: la responsabilitat de l'Estat en la infecció d'unes persones que, a conseqüència d'això, han vist malmeses les seves vides.

Aquesta actitud negativa ens ha fet recordar que el 2000 un Govern del PLA, en el qual el senyor Albert Pintat era ja el número 2, va defugir qualsevulla responsabilitat de l'Estat en les infeccions i es va negar públicament a indemnitzar els afectats.

Els discursos abrindats d'avui topen així amb el mirall dels actes de govern del senyor Albert Pintat del 2000.

I en el reflex del mirall es veu que es vol fer perdre el temps als afectats, que no es mereixen aquest mal tracte. Quin trist spectacle.